

ger, der have kunnet rejse sig ud fra denne Opfattelse af Sagkundskaben, ere ryddede til Side. Der er ikke andet end rent saglige Indvendinger tilbage, som det da ogsaa kan ses af de 9 berømte Punkter i Forsvarskommissionens Flertals Betænkning, der indeholde Indvendingerne mod Landbefæstningen. Der er ikke en eneste af politisk Natur, de ere alle rent saglige.

Spørgsmaalet er nu bragt til det Punkt, da Regeringen og det Flertal, den støtter sig til, begge stille den Fordring til Hæren, at den skal være i Stand til at forsvare København mod et pludseligt Angreb fra Landsiden, og bragt til det Punkt, da det kun gælder om, at klare sig, hvilke Midler der maa anses for nødvendige til, at Hæren kan løse denne Opgave. Regeringen og Folketingets Flertal stille Opgaven, og Hæren kræver de fornødne Midler til at løse den. Hvis man fra Regeringens og Flertallets Side vil stille denne Opgave og nægte Hæren de Midler, som denne anser for uomgængelig nødvendige, for at Opgaven skal kunne løses, ser jeg ikke rettere, end at saa forbereder man et nyt Dannevirke. Dannevirkestillingen blev indtagen af politiske Grunde. Det var Regeringen og den offentlige Mening, der stillede Hæren Opgaven samtidig med, at man nægtede Hæren de Midler, denne havde erklæret for nødvendige til at løse Opgaven. Vi skulde nødig nu i 1909 have Dannevirkehistorien fra 1864 om igen.

Efter at Flertallet i Kommissionen og Regeringen ved sine Forslag i alt væsentligt have skænket Flaaden, hvad dens tilforordnede have krævet, kun begrænset ved de økonomiske Hensyn, man har anset det for nødvendigt at tage, vil det være en eksemPELLøs og ufortjent Tilsidesættelse af den danske Hær, om man ikke vilde vise den samme Tillid og samme Hensynsfuldhed, om man overfor Hæren vil stille Opgaven, men nægte Midlerne til at løse den. Denne Krænkelser og Tilsidesættelse har den danske Hær ikke fortjent, derfor maa det ikke ske, og derfor tror jeg heller ikke, det vil ske.

Jeg skal ellers ikke komme ind paa Enkeltheder i de foreliggende Forslag, men der er dog et Spørgsmaal, jeg ønsker

at sige et Par Ord om. Det er allerede blevet omtalt nogle Gange i de sidste Dage. Det er Spørgsmaalet om de militære Musikkorps' Afskaffelse. Der har været en vis Tilbøjelighed til at tage lidt gemytligt paa dette Spørgsmaal, til at more sig over, hvad derom blev sagt fra den ene og den anden Side. Min ærede Kollega, vor Gruppens Ordfører i denne Sag, det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov) havde en rigtig Forstaaelse af, at det drejede sig om noget mere end blot Kommers og Lystighed. Han nævnte i sin Omtale af de militære Musikkorps' Afskaffelse, at disse Korps kunde faa den allerstørste Betydning under alvorlige Forhold. Det vil jeg ogsaa fremhæve. Der kan vist ikke være den ringeste Tvivl om, at saaledes er det. Under alvorlige Forhold, d. v. s. under en Kamp, hvor det gælder store Ting, er det, det kommer an paa, og det, som skaffer Sejren, de sidste 5 Minutters Udholdenhed, den af de to Parter, som holder ud 5 Minutter længere end den anden, bliver den sejrende. Det er den sidste Anstængelse i det allersidste Øjeblik, som skaffer Sejren. Derfor gælder det om ved allehæderlige Midler, om jeg saa maa sige, at sætte en kæmpende Styrke i Stand til at udfolde den sidste Anstængelse i det sidste Øjeblik, og jeg skulde tro, at den militære Musik i den Henseende har omtrent samme Betydning for en militær Afdeling, som Fanen har. Lige saa afgørende Betydning det kan have, hvor Fanen er i det afgørende Øjeblik, lige saa stor Betydning tror jeg, det kan have, hvor Musikken er, og hvad den spiller.

Maa jeg anføre et lille Træk fra Krigshistorien, som vist vil være nogle af de Herrer bekendt. Det er fra Slaget ved Spichern den 5. August 1870 i Begyndelsen af den fransk-tyske Krig, Stormen paa de saakaldte Højder ved Spichern. Den blev udført af det 5te tyske Armékorps, som til Dels bestod af polske Regimenter. Angrebet skred meget langsomt fremad og truede med at mislykkes. Til sidst kom det an paa at sætte de sidste Reserver ind. De sidste Reserver var polske Regimenter, og det viste sig vanskeligt at faa dem til at gaa frem. Hvad gjorde saa den preussiske Overgeneral? Han gjorde: